

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

overensstemmelse mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet.

For fuldstændighedens skyld bør jeg måske lige nævne, at gennemførelsen af direkte valg ikke — jeg understreger ikke — ændrer fordelingen af kompetencen mellem Parlamentet og Rådet. Regeringen støtter aktivt bestræbelserne på i praksis at udbygge og forbedre samarbejdet mellem Rådet og Parlamentet, idet vi naturligvis som de øvrige medlemslande er tilhængere af, at Parlamentet får tilfredsstillende muligheder for at udfylde den rolle, som traktaterne har tillagt det.

Et tredje vigtigt spørgsmål, som blev behandlet på Det europæiske Råds møde, var den almindelige økonomiske og sociale situation. Dette har været et gennemgående emne på samtlige møder på dette niveau siden december 1974. Det er en kendsgerning, at værdien af disse drøftelser først og fremmest har ligget i, at de frembyder en lejlighed til på højeste politiske plan at skabe forståelse mellem regeringerne ikke blot for den økonomiske politik, det enkelte land fører, men også for de ønsker, som de enkelte regeringer måtte have med hensyn til andre landes politik.

Som bekendt har regeringen på en række rådsmøder i første række peget på, at de lande, som har betydeligt overskud på deres betalingsbalance, må gå i spidsen i den økonomiske politik, som på ny kan bidrage til at bringe den økonomiske aktivitet op på et højere niveau.

Ifølge sagens natur er det ikke muligt at afgøre, i hvor høj grad de foranstaltninger, som i indeværende år er blevet truffet i en række medlemslande, skyldes drøftelserne mellem medlemslandenes regeringer.

Der er dog ingen tvivl om, at samarbejdet har været medvirkende til, at EF-landene indtil nu har kunnet undgå protektionistiske foranstaltninger, og til at den økonomiske politik i de enkelte lande også har taget hensyn til helhedens interesser.

På mødet i Rom understregede vi på ny overskudslandenes særlige ansvar for at gå i spidsen, ligesom vi på ny advarede mod panikagtige foranstaltninger, som kan bringe EF's frihandel i fare

På mødet i Rom drøftede man også ind-

gående det møde, der fandt sted midt i november i Rambouillet i Frankrig mellem regeringscheferne fra USA og Japan samt fra fire af EF's medlemslande, nemlig Storbritannien, Tyskland, Frankrig og Italien. Ud fra samme betragtninger, som fører til vor positive holdning til løbende konsultationer i Fællesskabet om den økonomiske politik, erkender vi, at drøftelser med deltagelse af USAs og Japans regeringschefer er nødvendige. Vi fandt det imidlertid rigtigt på mødet i Rom at advare mod, at sådanne møder bliver gjort til en fast institution.

Vi understregede endvidere, at der på sådanne møder ikke bør træffes egentlige beslutninger. Disse bør udformes og gennemføres i de dertil indrettede internationale organisationer, herunder EF. Endelig understregede vi, at de EF-lande, der deltager, har en naturlig pligt til at rådføre sig med deres EF-partnere, ikke blot efter sådanne drøftelser, men også inden de finder sted.

Der var almindelig forståelse hos de fire lande for disse synspunkter.

Mod forventning fandt der ingen indgående drøftelse sted af landbrugs- og budgetproblemerne på mødet i Rom. Intet land er interesseret i overflødige udgifter, og der er almindelig enighed om, at man i det kommende år må søge at finde mekanismer, der, uden at hæmme Fællesskabernes funktion og udvikling, kan bremse udgiftsstigningerne og sikre det nødvendige overblik over de finansielle konsekvenser af Rådets vedtagelser og en effektiv kontrol med budgetmidlernes anvendelse. Der var ingen i Rom, der anfægtede den fælles landbrugspolitik grundlæggende principper.

Dagen efter Rommødet færdigbehandlede Rådet budgettet for 1976 og sendte det til endelig vedtagelse i Parlamentet. Rådet imødekom Parlamentets ønske om ikke uvæsentlige stigninger i udgifterne til socialfonden, forskning og ikke-associerede lande. Vi håber nu, at Parlamentet vil være sig sit ansvar bevidst og ikke afvise det forsøg, der fra Rådets side hermed er gjort på at finde en for både Råd og Parlament acceptabel løsning.

På Det europæiske Råds møde gav den belgiske premierminister Tindemans en kort redegørelse for de drøftelser, han har ført i samtlige medlemslande som forberedelse til